

TOULKY Ā UMAVOU - CESTOU NA HOHENBOGEN

NedĀle, 09 Āervenec 2017

NedĀvno jsem nahrĀvala fotky do poĀitaĀe, cca za rok a Ātvrt, a rozhodla jsem se pĀr vĀletĀ pĀtmĀdat na Kudlanku. TentokrĀt cĀlem cesty bude Šumava z bavorskĀ strany. NeĀĀ jsem s doprovodem dorazila k cĀli, navštĀvili jsme cestou pĀr mĀst, kterĀ jsem si vytipovala uĀĀ dĀtmĀve. O Klatovsku jsem uĀĀ kdysi psala (Klatovy, TĀynec, KlenovĀ, Chudenice), nicmĀnĀ vše jsem ještĀ prohlĀdnutĀ nemĀla a navíc v klatovskĀ lokalitĀ pĀtmĀbylo pĀr novinek.

NĀco novĀho se vystavĀlo, nĀkolik pamĀtek se opravuje Āi opravilo, jinĀ naopak zub Āasu nahledal nemilosrdnĀ. VĀychozĀ bodem tohoto vĀletu, pokud se jej rozhodnete absolvovat, bude silnice Ā. I/22, kterĀ spojuje DomaĀlice, Klatovy, HoraĀovice, Strakonice, VodĀany. Asi 4 kilometry pĀtmĀed okresnĀm Āstem Klatovy ve smĀru od HoraĀovic stojĀ tĀ silnice zchĀtralĀ zĀmek. Mohu za zhruba dvĀ desĀtky let, kdy tudy Āas od Āasu jedu, ĀtmĀict, ĀĀe jeho stav se vĀbec nez mĀ tedy je špatnĀ jako bĀval, o pĀtmĀlehlĀ kapli a hospodĀtmĀskĀch budovĀch ani nemluvĀ. PĀtmĀesto mĀ zĀmek, hlavnĀ z strany, svĀ kouzlo. TentokrĀt jsem u zĀmku v NovĀm ĀestĀnĀ zastavila, abych si jej zvenĀi prohlĀdla podrobnĀji a udĀl pĀr fotek. ZĀmek nenĀ ĀĀdnĀ „mladĀek“, stojĀ tu uĀĀ od 16. Āi zaĀĀtku 17. stoletĀ, ůplnĀ pĀtmĀesnĀ datum nenĀ znĀmo. V jeho historii mĀ svĀ mĀsto znĀmĀ heraldik Rudolf Jan Arnošt Meraviglia-Crivelli (1878-1891), kterĀ jej nechal pĀtmĀestavit do novogotickĀ podoby s vĀĀĀiĀkami. PotĀ jej vlastnila rodina VitĀkova a po roce 1949 zde hospodĀ StĀtnĀ statek Luby u Klatov. PozdĀji byl zĀmek navrĀcen v restituci dĀdicĀm. KdyĀĀ jsem hledala info k zĀmku, zjistila jsem, ĀĀe aktuĀlnĀ je na prodej.

V podobnĀm stylu jako tento zĀmek je i zĀmek v MochtĀnĀ, budova je od ĀestĀnskĀho zĀmku vzdĀlena cca 800 metrĀ, rovnĀĀ pĀtmĀimo u silnice. Nechal jej postavit majitel NovĀho ĀestĀna, zmiĀovanĀ heraldik a podoba bĀje opravdu c Po prĀjezdu mĀstem Klatovy mĀtmĀim smĀrem na DomaĀlice. Pokud se rozhodnete v Klatovech zastavit, a tĀmĀeba poob projĀt se po mĀstĀ, doporuĀuji vĀtmĀele navštĀvit novou galerii skla v Klatovech; byla jsem tu v jinĀ termĀn a opravdu ga stojĀ za zhlĀdnutĀ. StĀle jedu po silnici I/22, odboĀuji vlevo na obec BezdĀkov. Zde stojĀ rovnĀĀ jeden kdysi nĀdhernĀ zĀmek s rozsĀhlĀm a architektonicky zajĀmavĀm hospodĀtmĀskĀm dvorem. Snad bude mĀt bezdĀkovskĀ zĀmek v budoucnĀ takovĀ štĀstĀ jako nedalekĀ zĀmek v TetĀticĀch, kterĀ byl kdysi mj. nabĀzen pomocĀ ĀeskĀ televize v poĀtmĀadu Pam na prodej a dnes uĀĀ mĀ novou stĀtmĀechu, fasĀdu, zkrĀtka v novĀm kabĀtĀ vypadĀ moc hezky. PĀtmĀitom ho prĀy jeho majitel opravuje bez dotacĀ. V BezdĀkovĀ se zatĀm stĀtmĀidajĀ vlastnĀci jako na obrtlĀku a ĀĀdnĀ se do opravy nehrne, ale ner všem dnĀm konec. Nadšenci se Āas od Āasu najdou. Z BezdĀkova se vracĀm zpĀt na silnici I/22 a nĀslednĀ odboĀuji opĀt vlevo, na DlaĀov a Miletice. Nad tĀmito obcemi stojĀ v nadmoĀtmĀskĀ vĀšce 642 metrĀ rozhledna MarkĀta, jejĀĀ silueta od roku 2014 lĀkavĀ vystupuje nad korunami stromĀ a ze silnice DomaĀlice ‐ Klatovy je dobĀtmĀe viditelnĀ.

SmĀrovky z Miletic vĀs navedou aĀĀ tĀmĀĀtmĀ k ůpatĀ rozhledny, po krĀtkĀm vĀšlapu a zdolĀnĀ 94 schodĀ se v naskytnĀ ůchvatnĀ pohled do dĀlky. Jen si vybrat sprĀvnĀ den a poĀasĀ. V MileticĀch zastavuji u krĀsnĀ baroknĀ kaple, takhle nĀdhernou architekturu bych v tak malĀ vĀsce neĀekala. Škoda, ĀĀe nešlo nahlĀdnout dovnĀtmĀ tĀto mešnĀ kaple z r. 1766. ChvĀla mĀstnĀm zastupitelĀm, ĀĀe ji udrĀĀuji v tak vĀbornĀm a vĀrnĀm stavu, jako byla kdysi. KaĀdĀ detail kaple byl preciznĀ a ĀtmĀemeslnĀ zrenovovĀn. Pak uĀĀ mĀtmĀim na obec BĀhaĀtmĀov. Tady si chci zvĀ jehoĀĀ zdmĀ se v vĀĀnĀch letech odehrĀval utajovĀnĀ program Lebensborn. BĀhaĀtmĀov však nebyl jedinĀm m zvrhlĀch nĀmeckĀch plĀnĀ, podobnĀ projekt NĀmci uskuteĀnili i na zĀmku Veltrusy u MĀlnĀ. BohuĀel, zĀmek je vysoko obehnĀn zĀ a moĀĀnost vyfotografovat nĀdhernĀ opravenĀ udrĀĀovanĀ objekt, je tak vĀraznĀ omezena pouze na vstupnĀ partii. ZĀmek byl vybudovĀn na mĀstĀ tvrze v 18. stoletĀ rodem HubatĀ z Kotnova. V roce 1918 je j zakoupil malĀtmĀ Alois Kalvoda, ĀĀk profesora J. MaĀmĀka. MalĀtmĀ Kalvoda zĀtmĀdil na zĀmku letnĀ malĀtmĀskou školu. Po smrti Aloise Kal roku 1934 zde sĀdlila dĀtskĀ lĀebna. Za vĀlky zĀmek zabrali nacistĀ a byla zde ozdravovna pro nĀmeckĀ dĀti. PozdĀji se za zdmĀ zĀmku zaĀal uskuteĀovat zmiĀovanĀ nacistickĀ projekt, velmi pĀtmĀsnĀ utajovĀnĀ, takĀĀe ani mĀstnĀ obyvatel netušili, co se odehrĀvĀ blĀzko nich. Po vĀlce v zĀmku OkresnĀ ůstav nĀrodnĀ zdravotĀ Klatovy zĀtmĀdil plicnĀ lĀebnu. V souĀasnĀ dobĀ je i z toho mĀla, co jsem mĀla moĀĀnost uvidĀt, zĀmek nadstandardnĀ udrĀĀovanĀ, je v soukromĀm vlastnictvĀ. SousedĀ s BĀhaĀtmĀovskĀm kostelem, kterĀ vypadĀ o poznĀnĀ hĀĀtmĀe, svĀho genia loci však mĀ. Pak uĀĀ mĀtmĀim do Janovic nad ůhlavou. V jejĀ ĀĀsti VeselĀ stojĀ snad nejzchĀtralejši objekt dnešnĀ vĀletu ‐ opĀt zĀmek. MĀ soukromĀho majitele, kterĀ jej za symbolickĀ korunu pronajal sduĀĀenĀ, jeĀĀ se snaĀĀi, co v jeho silĀch, aby tato pamĀtka nĀspadla. Ovšem uĀĀ takovĀ maliĀkost jako dostat se k zĀmku byla „chuĀovka“. MĀly jsme s dcerou štĀstĀ, ĀĀe na zdmĀ a v zĀmeckĀ zahrĀdĀ bylo jakĀsi sympozium mladĀch dobrovolnĀkĀ z mnoha koutĀ svĀta, jemuĀĀ velela Āeška. Ta nĀs trochu navigovala. StĀle jsem si ovšem musela dĀvat pozor pod nohy, kam šlapu, zahrĀda je nĀskuteĀnĀ zarostlĀ a vyĀistit ji jen od nĀletovĀch dĀtmĀevin bude makaĀka. Tady se asi ztupĀ a odrovnĀ spousta nĀtmĀadĀ a bude mnoho mozolĀ na rukou. ĀĀst dĀtmĀeva by se snad mohla prodat a z vĀtĀĀku nĀco vyuĀĀit na opravy a zajištĀnĀ statiky objektu. ZatĀm vš zĀmek vypadĀ aĀĀ strašidelnĀ. Nejsem ovšem pesimista. Kousek odtud je zĀmek TĀynec. PĀtmĀed pĀr le

jsem vám v Toulkách na Kudlance ukázala jeho zuboženou podobu, která tam po odchodu armády zbyla. No a po pár letech mohu s radostí sdělit, že zámek Týnec u nás má plánované opravy za sebou a hlavní strana zámku u nás vypadá cizí poznání lépe. Opět díky nadšením soukromých osob. Stejně tak má i zámek v Bystřici nad Úhlavou, kam mířím dále. Dostanete se sem po silnici 191, na kterou se napojíte v Janovicích. Pohled do krajiny a terén svádí k tomu sešlápnout nohu pedálu plynu, myslela jsem si, jak to budu po silnici práskat a cesta bude rychle ubíhat. Bohužel, kvalita vozovky (přece jen jde o silnici níže než tady, i když na relativně frekventované trase rekreace byla proměnlivá, silnice kopíruje trasu železnice, často jí káží nebo téměř káží, ostráitost je proto na místě Bystřici nad Úhlavou podle informací a fotografií na internetu také vstává jako Fénix z popela. Nevím, kde udělali soudruzi z NDR chybu, rozuměj my dvě, ale do zámku se nám s dcerou nepodařilo dostat, přestože byl v době naší návštěvy srpen. Škoda, velká škoda, tady by se člověk pokochal. Novým opraveným, i tím, na co usedl prach času, ale přesto má kouzlo a na své "lepší" je "lepší". Z Bystřice je coby kamenem dohodu do Nýrska a tady odbojuji na Uhlavou a Svatou Kateřinu (stále silnice 191), abych se dostala do míst, které byly před několika desítkami let obehnané ostnatým drátem. Ano dostáváme se ke státní hranici. Cílem bude bavorská strana Šumavy – obec, na jejímž názvu by si člověk pomalu zlomil jazyk, tedy alespoň já určitě – Neukirchen beim heiligen blut. Nad městem se tyčí asi 8 km dlouhý horský masiv Hohenbogen, jehož dominantou jsou dvě věže. Právě sem mne udeřila doba lákala moje zvědavá cestovatelka. Mohu říci, že skutečnost předěla očekávání. Pohled z vrcholů do vnitrozemí je opravdu božský. Protože k lánku nějaká foto, rozdělila jsem povídání na dvě části. V té první vám povím, k čemu sloužily dvě záhad v minulosti, k čemu slouží dnes, jaké vyžití najdete na Hohenbogu v létě, a jaké v zimě. Povím vám, jak se jmenují vrchy s názvem Prsa matky a přidám tip na vrcholy na bavorské straně Šumavy – Silberberg, Grosser Arber. Přijemný poznávací výlet Vám přeje MIA